

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการ ใช้เวลาเรียน โดยการฟังในระดับ ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา เป็นการวิจัยเพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาจะใช้เวลาเรียน ด้วยการฟังมากกว่าระดับประถมศึกษา ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นเวลาเรียนด้วยการฟังโดยทั่วไป ไม่จำกัดวิชาของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นชั้นปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 4 และระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นสายสามัญ ปีการศึกษา 2512 ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ในการรวบรวมข้อมูลผู้วิจัย ได้ใช้เทคนิควีธีสังเกตการณ์โดยตรง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการ สังเกตการณ์เรียนการสอน ในห้องเรียน จำนวน 100 ชั่วโมงเรียนนี้ด้วยตนเอง เป็นเวลาเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น 50 ชั่วโมงเรียน และมัธยมศึกษาตอนต้น 50 ชั่วโมงเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนระดับประถมศึกษา ใช้เวลาเรียนด้วยการฟังโดยเฉลี่ยแล้วชั่วโมงละ 20.94 นาที หรือร้อยละ 34.90 ของเวลา เรียนทั้งหมด โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.976 และมีดัชนีเลขคณิตของประชากร ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 จะมีค่าอยู่ระหว่าง 16.33–25.54 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาใช้เวลา เรียนไปในการฟังโดยเฉลี่ยแล้วชั่วโมงละ 29.29 นาที หรือร้อยละ 48.82 ของเวลาเรียนทั้งหมด โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.42 และมีดัชนีเลขคณิตของประชากรระดับนี้ที่ระดับ ความเชื่อมั่นร้อยละ 99 มีค่าอยู่ระหว่าง 25.27337–33.30483 นาทีต่อชั่วโมง

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์หาความแตกต่างของใช้เวลาเรียนด้วยการฟังของนักเรียนทั้งสองระดับ โดยใช้ค่าสถิติ t-test ผลปรากฏว่าที่ระดับความมีนัยสำคัญร้อยละ ๑ มีดัชนีเลขคณิตของเวลา เรียนด้วยการฟังของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีค่ามากกว่ามีดัชนีเลขคณิต ของเวลาเรียนด้วยการฟัง ในอีกระดับหนึ่ง สรุปได้ว่า นักเรียนระดับมัศึกษามีการใช้เวลาเรียนด้วยการฟังมากกว่าระดับ ประถมศึกษา หรือในทำนองกลับกันนักเรียนระดับประถมศึกษามีการใช้เวลาเรียนด้วยการฟังน้อยกว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานในการวิจัยเรื่องนี้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ในจังหวัดพระนครธนบุรี ปีการศึกษา 2512 ปริมาณการใช้เวลาเรียนด้วยการฟังของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา และมัศึกษานั้นขึ้นอยู่กับระดับชั้นเรียน นักเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่า จะใช้

เวลาเรียนด้วยการฟังมากกว่านักเรียนในระดับชั้นที่ต่ำกว่า หรือในทำนองเดียวกัน นักเรียนในระดับชั้นที่ต่ำกว่า ก็จะใช้เวลาเรียนด้วยการฟังน้อยกว่านักเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่า

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยจะพบว่า ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ปีการศึกษา 2512 นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ใช้เวลาเรียนด้วยการฟังมากกว่าระดับประถมศึกษา หรืออาจกล่าวได้ว่าปริมาณการใช้เวลาเรียนด้วยการฟังของนักเรียนในจังหวัดพระนคร และธนบุรี ปีการศึกษา 2512 ขึ้นอยู่กับระดับชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับเหตุผลตามความเป็นจริงทางด้านพัฒนาการของนักเรียน นักเรียนมัธยมศึกษาเป็นเด็กโตกว่า จึงมีความสนใจ และอยู่เฉยได้นานกว่า การจัดช่วงเวลาการสอนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจึงมีช่วงเวลาดำเนินการที่ยาวนานกว่าการสอนในระดับประถมศึกษา

เป็นที่น่าสังเกตว่า นักเรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาของไทย ใช้เวลาเรียนไปในการฟังเพียงร้อยละ 34.70 และ 48.82 ของเวลาเรียนทั้งหมด ตามลำดับส่วนนักเรียนระดับประถมศึกษาในสหรัฐอเมริกา ปี ค.ศ. 1949 ใช้เวลาเรียนไปในการฟังร้อยละ 57.5 ของเวลาเรียนทั้งหมด¹ ความแตกต่างปริมาณการใช้เวลาเรียนด้วยการฟังของนักเรียนในระดับประถมศึกษาทั้งสองแห่งนี้ ไม่สามารถทำให้สรุปได้ว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาของสหรัฐอเมริกา จะได้รับความรู้ ความคิด ความเข้าใจ มากกว่านักเรียนไทย เพราะการเรียนรู้นั้นขึ้นอยู่กับความสนใจ ความไวในการรับรู้ของประสาทสัมผัส ระดับสติปัญญา ประสบการณ์เดิมของนักเรียน และยังไม่มีการศึกษาถึงประสิทธิภาพของการใช้เวลาเรียนด้วยการฟังโดยตรงตลอดจนการสำรวจการใช้เวลาไปในการ อ่านซึ่ง เป็นทักษะ สำคัญ ในการรับ ความรู้ความ เข้าใจ เข้าตัวบุคคลอีก ทักษะหนึ่ง เช่นกัน อย่างไรก็ตาม การที่นักเรียนไทยใช้เวลาไปในการฟังน้อยกว่านักเรียนในสหรัฐอเมริกา ทั้ง ๆ ที่เรารู้สึกว่านักเรียนไทยมีระเบียบวินัย เคารพเชื่อฟังครูผู้สอนมากกว่านักเรียนในสหรัฐอเมริกา นักเรียนไทยจึงน่าใช้เวลาเรียนไปในการฟังครุมากกว่านักเรียนในสหรัฐอเมริกา ฉะนั้นการที่พบว่านักเรียนไทยใช้เวลาเรียนด้วยการฟังน้อยกว่านักเรียนอเมริกา จึงน่าจะเป็นด้วยสาเหตุที่ครูใช้เวลาไปในการสอนน้อย หรือครูอาจจะใช้เวลาไปการจัดกิจกรรมอื่นให้นักเรียนมากกว่ากิจกรรมการฟัง ดังนั้นครูผู้บริหารการศึกษาของไทยน่าจะมีการส่งเสริมและ สนับสนุนให้นักเรียนมี เวลาเรียนด้วยการ

¹ Stanford E. Taylor, *loc. cit.*

ฟังมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ มีการจัดหาประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยการฟังให้มากขึ้นและในขณะเดียวกันก็น่าจะมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีการใช้เวลาเรียนด้วย การฟังให้สัมพันธ์ สอดคล้องกับเวลาในการฝึกทักษะการเรียนรู้อื่น ๆ ด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยต่อไป

ควรจะได้ทำการวิจัยในทำนองเดียวกันนี้กับนักเรียนนักศึกษาในระดับชั้นอื่น ๆ และการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ เป็นรายวิชาทั้งในจังหวัดพระนคร ธนบุรี และต่างจังหวัดเพื่อหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้เวลาเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ ว่ามีจำนวนมากน้อยแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด ทักษะในการฟังมีอิทธิพลต่อทักษะภาษาอื่นหรือไม่ อย่างไร และควรจะมีการศึกษาดังสาเหตุที่นักเรียนไทยใช้เวลาเรียนไปในการฟังน้อย ตลอดจนการศึกษาวีธีแก้ไขสาเหตุดังกล่าวนี้ด้วย